

Arrest

nr. 134 448 van 2 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Malinese nationaliteit te zijn, op 10 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GOEDHART, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 16 april 2013 het Rijk binnen en diende op 17 april 2013 een asielaanvraag in. Op 12 juni 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Malinese nationaliteit. U beweert minderjarig te zijn en geboren te zijn op 7 december 1996 te Djiguibombo. U bent moslim en uw etnische origine is Dogon.

Toen u vier jaar oud was, overleed uw moeder Kassogue Aisha Amina en nam uw vader Kassogue Abubakar u mee naar Akwatia te Ghana. U ging er naar school en groeide er ook op. Toen uw vader een beroerte kreeg en medicatie niet hielp, besloten jullie om op 15 september 2011 terug te keren naar uw grootvader Alpha Sekou Kassogue te Djiguibombo. Op 17 september 2011 kwamen jullie toe te Djiguibombo. Omdat uw grootvader de opvolger van de koning van Djiguibombo, Ogossoguo, is, werd hij verschillende malen 'spiritueel' aangevallen door dorpsgenoten en mocht u niet naar andere huizen te Djiguibombo gaan. U grootvader sprak verschillende medicijnmannen aan, maar geen van hen kreeg uw vader beter. Op 28 oktober 2012 werd daarom besloten om Djiguibombo te verlaten en naar Kidal te reizen, waar uw grootvader iemand kende die uw vader misschien kon genezen. Yahyah, de kennis van uw grootvader, kwam jullie ophalen aan het busstation en bracht jullie naar zijn huis. De derde dag van jullie verblijf bij Yahyah in Tifinagh (Kidal) hoorde u geweerschoten toen u water ging halen. U vluchtte terug naar het huis van Yahyah en zag dat uw vader en uw grootvader doodgeschoten waren. Ze werden gedood door de 'Islamitische Al Qaida's'. Daarop vluchtte u weg met een groep mensen. U ging naar Tinzaouaten – een grensstad met Algerije. Vandaar reisde u – via Maghnia (Algerije) en Cassablanca (Marokko) – naar Spanje waar u de eerste week van december 2012 toekwam. U bleef twee-en-halve maand tot drie maand in Spanje om vervolgens naar Frankrijk te reizen, waar u veertien dagen verbleef. U reisde verder naar België om er op 17 april 2013 een asielaanvraag in te dienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst Mali te zijn ontvlucht, omdat u vervolging door Islamitische Al Qaida's vreesde die uw vader en grootvader doodden nabij Kidal en u spirituele vervolging vreest door de bevolking van Djiguibombo omdat uw (overleden) grootvader de opvolger van de koning van Djiguibombo was en u de volgende in lijn bent, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Malinese nationaliteit zou bezitten.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden door te verklaren minderjarig te zijn.

U verklaarde bij uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken geboren te zijn op 7 december 1996 (zie administratief dossier). In verband met uw vermeende minderjarigheid vermeldt de beslissing die de dienst Voogdij u betekende op datum van 24 april 2013 in verband met het medisch onderzoek tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3 §2, 2°, artikel 6 §2, 1°, artikel 7 en artikel 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en de Programmawet van 27 december 2004, dat u een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20.3 jaar met een standaarddeviatie van een 2tal jaar een goede schatting is. U gaf aan dat het niet kan dat de Dienst Voogdij uw juiste leeftijd niet kan bepalen en u daarom niet toegeeft drie jaar eerder geboren te zijn (gehoor CGVS, p.3). U ging tegen de beslissing van de Dienst Voogdij niet in beroep en legde nadien geen identiteitsdocument voor waaruit uw echte leeftijd zou kunnen blijken. Aldus wordt de leeftijdsbepaling van 24 april 2013 behouden en kunt u niet als een minderjarige worden beschouwd. Dat u trachtte zich jonger voor te doen dan u daadwerkelijk bent, vormt een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder laat uw kennis over uw regio van herkomst, namelijk het dorp Djiguibombo, de dorpen in de buurt van Djiguibombo en de Dogon vallei aan de voet van Djiguibombo, te wensen over.

U verklaarde geboren te zijn in Djiguibombo en u gaf aan dat u er tot uw vier jaar woonde. Verder gaf u aan dat u van 17 september 2011 tot 28 oktober 2012 opnieuw in Djiguibombo woonde, omdat u hoopte dat uw zieke vader er genezen zou worden (gehoor CGVS, p.3 en p.5-6). Toen u gevraagd werd wat u gedurende dit jaar deed in Djiguibombo, kwam u niet verder dan aangeven dat u water ging halen en u

de uitwerpselen van uw vader wegdeed (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd waar het dichtstbijzijnde ziekenhuis was, gaf u ontwijkend aan dat u niet naar een ziekenhuis ging, maar het in Bandiagara zal zijn (gehoor CGVS, p.8). Er dient te worden opgemerkt dat het erg eigenaardig is dat iemand die naar Mali terugkeerde in de hoop dat zijn zieke vader er genezen zou kunnen worden, niet eens op de hoogte is van waar het dichtstbijzijnde ziekenhuis gelegen is. U gaf aan dat uw grootvader een GSM had in Mali, maar toen u daarop gevraagd werd welke GSM operator hij had en welke telefoonfirma er in Mali is, ontweek u de vraag door te stellen dat er geen elektriciteit is en het moeilijk is om een netwerk te vinden (gehoor CGVS, p.8).

Toen u verder gevraagd werd wie de traditionele / spirituele leider van de Dogon – uw beweerde etnie – is, gaf u aan dat het Ogossoguo is en u denkt dat zijn opvolger Alpha Sekou Kassogue (uw grootvader) moet zijn. Later gaf u aan dat Ogossoguo de king van Djiguibombo was (gehoor CGVS, p.9). Toen u daarop opnieuw gevraagd werd wie de traditionele / spirituele leider van de Dogon is, ontweek u de vraag opnieuw. Later gaf u aan dat u niet weet dat er een traditionele / spirituele leider van de Dogon is en evenmin had u er een idee van waar zijn paleis gelegen zou zijn (gehoor CGVS, p.9). Ook toen u de term Hogan – de chieft van de Dogon – opgeworpen werd, had u geen idee waarover het ging (gehoor CGVS, p.10). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat de Hogan ook spirituele en goddelijke gaven heeft en u hiervan dus zeker op de hoogte zou moeten zijn, aangezien u verklaarde dat u naar Mali terugkeerde in de hoop uw zieke vader te genezen op spirituele wijze (gehoor CGVS, p. 6-7).

Toen de interviewer van het Commissariaat-generaal u er verder op wees dat maskers erg belangrijk zijn in uw Dogon cultuur (zie administratief dossier) en u gevraagd werd om enkele maskers van de Dogon cultuur te noemen, ontweek u de vraag door over deuren en kleding te beginnen. Toen u daarop gevraagd werd of u geen enkel masker uit de Dogon cultuur kan noemen, bleef u stil (gehoor CGVS, p.10). Toen de interviewer van het Commissariaat-generaal u daarop de term Kanaga opwierp, gaf u aan dat het een dorp was in de buurt van Djiguibombo. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Kanaga het bekendste masker is in de Dogon cultuur. Er werd verder geen dorp genaamd Kanaga teruggevonden. Toen u verder de term 'Sigi' opgeworpen werd, gaf u vaag aan dat het u iets zegt. U gaf aan dat het een traditioneel kledingstuk is of zo (gehoor CGVS, p.10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Sigi het belangrijkste van de Dogon rituelen is. Toen u de term 'Tellem' opgeworpen werd, gaf u aan dat u het eerder vernoemde als dorp en u het als 'Telli' uitsprak. Toen u daarop gevraagd werd wat Tellem is, gaf u aan dat het een plaats is voor offers en het een toeristische plaats is; een schrijn (gehoor CGVS, p.9-10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat de Tellem de voorouders van de Dogon zijn.

Toen u gevraagd werd waar Djiguibombo, uw beweerde geboortedorp, waar u na uw geboorte 4 jaar zou hebben geleefd (gehoor CGVS, p.3 en p.5) en waar u tussen september 2011 en oktober 2012 ook nog gedurende ruim een jaar zou hebben verbleven (gehoor CGVS, p.6), ligt, gaf u aan dat het in de buurt van Mopti ligt en op twintig minuten van Bandiagara ligt (gehoor CGVS, p.3). U gaf aan dat u Mopti nooit bezocht, maar u af en toe naar Bandiagara ging om er mais en meel te kopen op de markt. Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg wanneer het markt is te Bandiagara, gaf u aan dat deze op woensdag is (gehoor CGVS, p.3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat de markt in Bandiagara op maandag plaatsvindt en de kleinere 'marché des femmes' op vrijdag plaatsvindt. Toen u gevraagd werd om – buiten de door u genoemde dorpen Telli, Kanikombole en Bandiagara – buurdorpen van Djiguibombo te noemen, herhaalde u eerst de stad Mopti en nadien gaf u aan dat u ook nog Bankass kende, maar dat alles is wat u weet (gehoor CGVS, p.12). Toen u erop gewezen werd dat Djiguibombo één van de vele dorpen is die aan / in de Dogon vallei liggen en u gevraagd werd om buiten Telli en Kanikombole nog dorpen in de Dogon vallei te noemen, herhaalde u Tellem en Kanaga, twee termen die de dossierbehandelaar u eerder opwierp en u verkeerdelijk als dorpen benoemde (gehoor CGVS, p.9-10 en p.12)

Toen u gevraagd werd welke talen u spreekt, gaf u aan dat u Dogon spreekt. Pas toen u gevraagd werd welke talen u nog meer spreekt, gaf u aan ook Engels te spreken omdat u in Ghana verbleef. U gaf aan dat ze Dogon spreken in Djiguibombo en dat sommigen er ook Bambara spreken, maar u deze taal niet

spreekt (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd welke variant van het Dogon u spreekt, gaf u aan enkel te weten dat het Dogon is (gehoor CGVS, p.4-5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er meerdere varianten van de Dogon taal bestaan. Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u verschillende basiswoorden in het Engels opgaf en u vroeg om deze te vertalen naar het Dogon, gaf u aarzelend enkele woorden op, om nadien toe te geven de Dogon taal niet te spreken (gehoor CGVS, p.5). Er dient te worden vastgesteld dat u trachtte de asielinstanties te misleiden door hen verkeerdelijk te verklaren dat u de Dogon taal spreekt, wat een verdere negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen vormt; zeker betreffende uw beweerde afkomst en verblijf in de Dogon regio. Ook toen de interviewer van het Commissariaat-generaal u erop wees dat mensen in Dogon elkaar op een specifieke manier begroeten, namelijk door elkaar verschillende vragen te stellen, en u gevraagd werd al deze specifieke vragen in het Dogon te vertalen, gaf u telkens aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd wat op deze vragen geantwoord moet worden, ontweek u de vraag door te stellen dat een normale begroeting 'Ame jele' – 'Alego' is (gehoor CGVS, p.5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat groeten erg belangrijk is in Dogon en dat het antwoord op alle gestelde vragen 'Séo' is. Van iemand die ruim een jaar in Djiguibombo – de Dogon regio – woonde en naar de lokale markt ging op er aankopen te doen, kan men een basiswoordenschat van de belangrijkste lokale taal verwachten. Dat u deze niet kent en u zelfs het belangrijke begroetingsritueel niet kent, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit en verblijf in de Dogon regio.

Ook betreffende de door u aangehaalde vrees voor vervolging – namelijk die door de bevolking van Djiguibombo omdat uw (overleden) grootvader de opvolger van de koning van Djiguibombo was en u de volgende in lijn bent – kunt u amper uitweiden. U gaf aan dat de mensen u spiritueel zullen bevechten en ze ook eerder al problemen hadden met uw grootvader. Toen u daarop gevraagd werd sinds wanneer uw grootvader problemen kende, gaf u vaag aan dat het reeds van voor uw terugkeer naar Mali was en uw grootvader u uitleg gaf over het probleem en de gebeurtenissen (gehoor CGVS, p.20). Toen u daarop opnieuw gevraagd werd sinds wanneer uw grootvader problemen kende, ontweek u de vraag. Toen u gevraagd werd wanneer chieff Ogossoguo - volgens uw verklaringen de voorganger van uw grootvader (gehoor CGVS, p.6) - stierf, gaf u opnieuw vaag aan dat hij overleed voor u in Djiguibombo was (gehoor CGVS, p.20). U gaf aan dat er nadien twee families waren die het koningschap zouden krijgen en de anderen uw grootvader bevochten. Toen u daarop gevraagd werd om de naam van de andere familie die het koningschap zou krijgen te geven, ontweek u de vraag door te stellen dat ze Bambara spraken. Toen de vraag herhaald werd, gaf u opnieuw vaag aan dat u hen kent als Bambara. Later gaf u toe de naam van de familie niet te kennen en evenmin de naam te kennen van de persoon die deze familie wilde als 'chieff van Djiguibombo' (gehoor CGVS, p.21). Dat uw kennis betreffende de door u aangehaalde problematiek betreffende de koning van Djiguibombo dermate beperkt is, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit en verblijf in de Dogon regio, temeer daar u eerder aangaf dat uw grootvader u uitleg gaf over het probleem en de gebeurtenissen in Djiguibombo (gehoor CGVS, p.20).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van een vrees voor vervolging door de bevolking van Djiguibombo omdat uw (overleden) grootvader de opvolger van de koning van Djiguibombo was en u de volgende in lijn bent en deze elementen pas achteraf worden toegevoegd. U wierp op dat u bij de DVZ geen tijd had om alles te bespreken, maar uit het verslag van de DVZ blijkt dat u gevraagd werd om de belangrijkste feiten te geven. Bovendien werd u nadien gevraagd of u nog iets aan uw verklaring wenste toe te voegen, wat u niet deed (gehoor CGVS, p.24 en administratief dossier). Het asielrelaas komt dan ook verzonnen over.

Ook uw kennis betreffende uw beweerde reis van Djiguibombo – via Timbuktu – naar Kidal en die van het conflict en de strijdende partijen (die uw vader en grootvader gedood zouden hebben) in Kidal en omstreken is erg beperkt.

U verklaarde dat u van Bandiagara rechtstreeks naar Timbuktu reed en jullie nergens stopten (gehoor CGVS, p.12). U kon geen enkel dorp tussen Bandiagara en Timbuktu opnoemen en toen u gevraagd werd of je water tegen kwam tussen Bandiagara en Timbuktu, gaf u aan dat u er geen zag. Toen u gevraagd werd of je een stroom moest oversteken, gaf u ontwijkend aan dat je hoorde dat er een stroom was in Mopti. Na lang nadenken, verklaarde u dat de Niger door Mopti stroomt (gehoor CGVS, p.12).

Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat de Niger ook vlakbij Timbuktu stroomt en je de rivier moet oversteken als je van Bandiagara naar Timbuktu reist, gaf u aan het niet te weten en u dacht dat dit niet zo was (gehoor CGVS, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat als je van het zuiden van Mali over land naar Timbuktu reist, je op een gegeven moment de Niger rivier tegenkomt en je die moet oversteken met een ferry.

Verder gaf u aan dat uw vader en grootvader in Tifinagh – nabij Kidal – werden gedood door de 'Islamitische Al Qaida's' (sic). Toen u gevraagd werd wat de volledige naam van deze groep is, herhaalde u dat het de Islamic Al Qaida's zijn (gehoor CGVS, p.14). Toen u verder gevraagd werd welke groepen / krachten in Tifinagh waren vlak voor u daar vertrok, gaf u aan dat het de Islamic Al Qaida's en de Toeareg rebel groepen waren (gehoor CGVS, p.18). Toen de interviewer van het Commissariaat-generaal u de term 'MNLA' opwierp, gaf u aan er reeds van gehoord te hebben, maar u had geen idee van de betekenis van de afkorting. Toen de interviewer van het Commissariaat-generaal u de term 'MUJAO' opwierp, gaf u aan dat het 'Muslim something' was. Toen de interviewer van het Commissariaat-generaal u de term 'Azawad' opwierp, gaf u aan dat u weet dat het een groep rebellen in het noorden is (gehoor CGVS, p.21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Azawad de naam van een territorium in het noorden van Mali is. Toen de interviewer van het Commissariaat-generaal u de term 'AQMI' opwierp, gaf u aan dat hij een rebellenleider is van de groep Azawad. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Azawad geen rebellengroep is én dat AQMI wél een afkorting is van een organisatie, namelijk Al-Qaida au Maghreb Islamique, een organisatie die in 2012 actief was in het noorden van Mali. Toen u erop gewezen werd dat AQMI een organisatie is en u gevraagd werd om de betekenis van de afkorting te geven, gaf u aan er nog nooit van gehoord te hebben. Toen u gevraagd werd wat de term 'Operation Serval' – het offensief van de Franse soldaten in Mali – wil zeggen, gaf u aan dat u er reeds van hoorde, maar u niet weet wat het is. Toen u verder gevraagd werd wanneer de Franse soldaten in actie kwamen in Mali, gaf u eerst aan dat u dacht dat dit in augustus 2012 was, om later aan te geven dat u het niet weet (gehoor CGVS, p.23). Er dient te worden vastgesteld dat – ondanks het feit dat u volgens uw beweringen in de regio van Kidal vertoefde toen de rebellengroepen er aanwezig waren en uw vader en grootvader door een rebellengroep gedood werden – uw kennis betreffende het conflict in het noorden van Mali heel erg beperkt is, wat uw beweerd afkomst uit en verblijf in Mali verder ondermijnt.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Malinese nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving tijdens uw verblijf in Mali. Men kan bovendien verwachten dat ook iemand die lange tijd buiten zijn (beweerde) land van oorsprong heeft verbleven, alsnog in staat is om informatie te verstrekken over zijn etnische origine en bijhorende taal, temeer omdat u verklaarde dat u met uw vader in Ghana woonde (en dus samenleefde met iemand uit uw beweerd land van oorsprong en van uw etnische origine), en omdat u beweerd tussen september 2011 en oktober 2012 nog in uw regio van oorsprong te hebben verbleven. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Mali. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Malinese nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

U legde overigens geen materiële bewijzen neer om uw identiteit (i.c. uw beweerd Malinese nationaliteit en uw beweerd minderjarigheid) te staven, noch elementen die uw verblijf in Mali aannemelijk zouden kunnen maken. Ook voor wat betreft het door u beweerd afgelegde reistraject van Mali naar België legde u geen bewijsstukken neer.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een *"Kopie Schriftelijke Vraag nr. 5-10585 van de heer Bert ANCIAUX aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de Minister van Justitie d.d. 10/12/2013"* en een *"Kopie rapport UNHCR november 2012"*.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de *"schending van het algemeen rechtsbeginsel (algemene beginselen van behoorlijk bestuur) van de materiële motiveringsplicht"*. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de *"Schending van het algemeen rechtsbeginsel (algemene beginselen van behoorlijk bestuur) : het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel sensu stricto)"*. Verzoeker beroept zich in een derde middel op de *"Schending van de artt. 48/3 en 48/5 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, artikel 1 A2 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen d.d. 28/07/1951, en artikel 1 (2) van het Protocol (van New York) betreffende de status van vluchtelingen d.d. 31/01/1967"*. Verzoeker beroept zich in een vierde middel op de *"Schending art. 48/4 en 48/5 van de voornoemde wet van 15/12/1980"*.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat de dienst radiologie van het Militair Hospitaal Koningin Astrid op 24 april 2013 vastgesteld heeft dat verzoeker *"op datum van 18 april 2013 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een 2-tal jaar een goede schatting is."* Verzoeker gaat eraan voorbij dat zijn werkelijke leeftijd op 24 april 2013 op 20,3 jaar werd geschat, waarbij een standaarddeviatie van twee jaar is voorzien. Dit houdt in dat verzoeker ongeveer 20,3 jaar is, waarbij de benedengrens werd vastgesteld op 18,3 jaar en de bovengrens op 22,3 jaar zodat verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij meent dat *"Daarenboven kunnen er logischerwijze nog een*

aantal maanden afwijken". Indien verzoeker meent *"dat het CGVS zondermeer er ten onrechte is uitgegaan van een sluitende bepaling van diens leeftijd, louter op basis van het medisch onderzoek"* en *"dat deze een foutief resultaat opleverde"*, dan komt het verzoeker toe dergelijke bewering medisch te adstrueren. Het volstaat echter geenszins eenvoudigweg te ontkennen dat deze medische analyse niet zou overeenstemmen met verzoekers werkelijke leeftijd, zeker indien verzoeker geen gebruik wenste te maken van de wettelijke mogelijkheden die hem ter beschikking staan om de beslissing van de Dienst Voogdij aan te vechten. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat de uit de analyse blijkende schatting verzoekers werkelijke leeftijd betreft. Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel en heeft geen beroep ingeleid tegen de beslissing die intussen definitief is geworden in de rechtsorde.

Waar verzoeker verwijst naar het antwoord van de heer B. Anciaux, wordt hierin bevestigd dat het onafhankelijk deskundigenonderzoek wetenschappelijk gezien de best mogelijke garanties biedt en dat de *"vastgestelde benedengrens wordt weerhouden"*. Gezien verzoeker op 24 april 2013 minstens 18,3 jaar was, was hij reeds meerderjarig bij zijn asielaanvraag op 17 april 2013.

Verzoeker voert nog aan dat in de beslissing van het CGVS anderzijds niet vermeld wordt *"dat verzoeker op de hoogte zou zijn geweest van zijn beroepsmogelijkheden tegen de beslissing van de Dienst Voogdij"*, terwijl de commissaris-generaal dit niet diende te vermelden nu de beslissende autoriteit de Dienst Voogdij is en dit een afzonderlijke procedure betreft, waarbij de beroepsmogelijkheden wel degelijk in de beslissing van de Dienst Voogdij werden weergegeven. Ook verzoekers bewering dat *"het CGVS in haar beslissing geen melding gemaakt van het feit dat het medisch onderzoek al dan niet rekening zou hebben gehouden met de origine van verzoeker"*, is zonder grond nu dit ook niet in de bestreden beslissing moest worden gesteld aangezien dit een beslissing van de Dienst Voogdij is. Bovendien werd wel in het antwoord van de heer B. Anciaux vermeld dat *"in het medisch verslag verwijst de deskundige naar de forensische studies en statistische modellen uitgevoerd bij personen van dezelfde origine als de betrokkene"*, zodat verzoekers origine wel degelijk in rekening werd gebracht. Verzoeker heeft zelf nagelaten beroep in te stellen middels de daartoe voorziene beroepswegen, zodat hij bezwaarlijk kan menen dat een andere instantie, *in casu* de Raad, hierover uitspraak dient te doen, te meer dergelijke beslissingen buiten de beoordelingsbevoegdheid van de Raad vallen. Waar verzoeker nog aanvoert dat *"het niet kan dat de Dienst Voogdij zijn juiste leeftijd niet kan bepalen"*, vermag deze uitspraak niet invloed te hebben op de gedane wetenschappelijke vaststellingen.

2.5. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht eerst verzoekers voorgehouden herkomst en nationaliteit beoordeeld. Immers indien de verklaringen hierover niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal inderdaad besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

2.6. De Raad benadrukt verder dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. De Raad kan hierbij volstaan met vast te stellen dat verzoeker zijn nationaliteit op geen enkele wijze adstrueert.

2.7. Waar verzoeker beweert dat er in de streek van zijn geboortedorp DJIGUIBOMBO in MALI, geen administratie wordt bijgehouden m.b.t. de burgerlijke stand van de aldaar aanwezige bevolking, is dit strijdig met zijn verklaringen ter gehoor waar hij stelde zowel over een geboorteakte en een *carte d'identité* te beschikken in Mali (gehoor p. 3, p. 7, p. 16). Gezien verzoeker geen problemen verklaart met de Malinese autoriteiten, verklaart hij evenmin waarom hij nog geen poging ondernomen heeft om deze documenten terug te krijgen, dan wel duplicata aan te vragen.

2.8. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele of betwiste identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). Aldus is verzoeker niet ernstig waar hij stelt dat *“het feit dat benamingen van dorpen en streken, de plaatselijke gebruiken, en de aard van de dagdagelijkse bezigheden der bewoners, materiaal is voor reisgidsen, eerder dan dat deze informatie dienend kan zijn in onderhavige zaak”*. Hoe dan ook is het aan verzoeker om alsdan aan te geven hoe hij dan zijn identiteit en nationaliteit kan aantonen of toe te lichten waarom een bewoner van zijn streek niet bekend moet zijn met de gewoonten en gebruiken van zijn traditie wanneer hij net omwille van zijn tradities problemen heeft.

Waar verzoeker meent *“dat de beoordeling van het CGVS niet gesteund is op een correcte feitenvinding, doch veeleer gebaseerd is op algemene informatie, waarvan per definitie de wetenschappelijke authenticiteit niet vaststaat, aangaande de origine van verzoeker”* en *“Daarenboven is de informatie waarop het CGVS haar beslissing heeft gesteund niet volledig”*, benadrukt de Raad dat het verzoeker vrij staat de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken. Verzoeker dient in deze zelf objectieve informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde dossier te weerleggen, *quod non*.

2.9. Waar verzoeker aanvoert dat hij *“voor het overgrote gedeelte van zijn jeugd is opgegroeid in Ghana, en niet in Mali”*, dan stelt de Raad evenwel vast dat verzoeker tot zijn vier jaar in Djiguiombo, Mali heeft gewoond en daar tussen 17 september 2011 en 28 oktober 2012 opnieuw heeft verbleven, vanwaar hij *“ik bezocht Bandiagara en Kanikombole”* en *“af en toe”* naar de markt in Bandiagara ging (gehoor p. 3), hij bovendien soms toeristen escorteerde naar Kanikombole (gehoor p. 4) en er medicijnmannen van andere dorpen kwamen (gehoor p. 7), zodat zijn beweerdelijk afgezonderd verblijf niet wordt aangetoond. Aldus is niet aanvaardbaar dat hij de marktdag in Bandiagara niet correct kan geven, geen gsm operator in Mali kent terwijl zijn grootvader een gsm had, laat staan dat verzoeker termen die hij gehoord heeft van de dossierbehandelaar verkeerdelijk naar voren schuift als nabijgelegen dorpen en quasi geen omliggende dorpen kan benoemen. Evenmin is aanvaardbaar dat verzoeker na een jaar in een Dogon-regio gewoond te hebben, waar hij af en toe de markt bezocht en soms toeristen rondleidde, zijn grootvader iman was en zijn grootvader en vader medicijnmannen ontvingen, niet zou weten hoe men elkaar begroet, noch de meest elementaire beleefdheidszinnen kent (gehoor p. 5), zelfs indien verzoeker door *“zijn vader en grootvader in de Engelse taal werd grootgebracht”*, zeker indien uit het gehoor enkel kan blijken dat zijn grootvader het Engels begreep (gehoor p. 14). Waar verzoeker aanvoert *“dat er meerdere varianten bestaan van de Dogon-taal”*, laat hij zelf, gezien de op hem rustende bewijslast, na informatie toe te voegen *“waaruit zou blijken dat het antwoord “alego” niet gebruikt zou worden in één van de varianten van de Dogon-taal”*. Dat verzoeker niet weet hoe de Dogon groeten, kan dan ook enkel duiden op het volledig verzonnen karakter van zijn Dogon afkomst en regio van herkomst. Dat verzoeker geen rivier zag tussen Bandiagara en Timbuktu (gehoor p. 12-13) is evenmin ernstig gezien uit de objectieve informatie blijkt dat hij deze per veerboot diende over te steken om op zijn bestemming te geraken.

2.10. Volgens verzoeker was hij opgevoed door zijn vader, beweerdelijk de zoon van de imam in Djiguibombo en tevens opvolger van de koning van Djiguibombo. Aldus kan ervan worden uitgegaan dat verzoeker uitermate vertrouwd is met zijn Dogon cultuur en Dogon taal. Dit klemmt temeer nu verzoeker bij een terugkeer naar Djiguibombo geconfronteerd werd met de (spirituele) opvolgersstrijd waarin zijn grootvader verwickeld was, wat hem onrechtstreeks ook aanging. Het is dan ook redelijk te veronderstellen dat deze kwestie uitvoerig werd besproken in de familie die er alle belang bij had verzoeker als mogelijke troonopvolger voor te bereiden aangezien verzoekers vader ziek was en *“als je in koninklijke familie grootgebracht wordt, bestaat de kans dat je chieft zal worden”* (gehoor p. 23). Indien verzoeker niet altijd in een Dogon-regio gewoond heeft, dan is hij wel in een zeer vooraanstaande Dogon familie grootgebracht zodat verzoeker niet kan beweren dat *“hij is niet in deze cultuur opgegroeid, noch opgevoed”*. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker geenszins kan duiden wat Hogan, Kanaga, Sigi of Tellem is (gehoor p. 9-10) en zelfs verklaart dat hij met toeristen naar het schrijn Tellem ging, de naam van de rivaliserende familie niet kent, noch het Dogon spreekt en zelfs initieel verklaart dit wel te doen (gehoor p. 4). Ten slotte ziet de Raad evenmin in hoe een iman van een dorp, zelfs indien deze verwickeld is in een opvolgersstrijd, in onmin zou leven met alle bewoners van zijn geboortedorp, temeer verzoeker enkel spirituele aanvallen doch geen fysieke of andere reële vervolging verklaart. Er kan slechts worden vastgesteld dat uit de verklaringen van verzoeker enkel kan blijken dat hij niet in het minst kan overtuigen dat hij van Dogon afkomst en Malinese herkomst is.

2.11. Indien verzoeker verder van Malinese nationaliteit is en hij het jaar voor zijn vlucht in Mali heeft verbleven, *quod non*, dan is evenmin aanvaardbaar dat verzoeker dermate onwetend is over de bijzondere ernstige en gewelddadige situatie in het noorden van Mali, laat staan dat verzoekers familie op dat moment naar Kidal zou trekken gezien de zeer ernstige veiligheidssituatie op dat moment. Immers kan verwacht worden dat dergelijke, mogelijks levensreddende kennis onmiddellijk, veelvuldig en continu wordt verspreid binnen de gehele Malinese gemeenschap. Dat verzoeker de AQMI niet kan situeren terwijl deze beweerdelijk zijn grootvader en vader vermoordden, is dan ook niet ernstig. Verzoeker beperkt zich in deze tot het volharden in zijn verklaringen en tot het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses (*“zijn jonge leeftijd”, “dat verzoeker enkel de Engelse taal spreekt, daar waar de officiële taal die in Mali gesproken wordt, het Frans is”*), maar laat na concrete en geobjectieerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dat *“Bovendien beschikte verzoeker in zijn geboortedorp niet over enig vorm van communicatiemiddel”* is niet ernstig nu verzoekers grootvader een gsm had en hij imam was in zijn gemeenschap zodat hij per uitstek als een van de eersten op de hoogte was van alle zwaarwichtige gebeurtenissen. Wat *“het UNHCR-rapport van november 2012”* betreft, herhaalt de Raad dat verzoeker geenszins zijn beweerde Dogon afkomst en Malinese herkomst aantoon, noch dat verzoeker geloofwaardig maakt ooit in het noorden van Mali te hebben verbleven.

2.12. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden, vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

2.13. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken en ontkennen (*“temeer zijn verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken exact dezelfde zijn als deze die hij heeft aangevoerd bij het CGVS”*) van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectieerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal

voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.15. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoonst noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Mali. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt en zijn de afgelegde verklaringen onvoldoende om enige band met Mali aan te tonen. Zijn beweerde nationaliteit komt dan ook bedrieglijk voor. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.16. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK